

Απόρριψη αιτήματος ασύλου παρά την κατά πλειοψηφία θετική γνωμοδότηση της Επιτροπής του άρθρου 3 παρ. 5 του Π.Δ. 61/1999 προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης για αναγνώριση της ιδιότητας του πρόσφυγα – Άσκηση αίτησης ακύρωσης και αναστολής – Η προσβαλλόμενη απόφαση αποτελεί πράξη αρνητικού περιεχομένου και ως εκ τούτου δεν είναι δεκτική εκτελέσεως. Ενόψει όμως όσων έγιναν δεκτά με τη γνωμοδότηση της αρμόδιας επιτροπής (την ακρίβεια των οποίων αμφισβήτησε ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης όχι όμως με συγκεκριμένες σκέψεις) η Επιτροπή Αναστολών διατάσσει τη διοίκηση να απόσχει από κάθε ενέργεια ερειδομένη αποκλειστικά επί της προσβαλλόμενης αρνητικής απόφασης – Προσωρινή δικαστική προστασία με αίτημα για επαναχορήγηση του ειδικού δελτίου αιτήσαντος άσυλο αλλοδαπού – Προστασία κοινωνικών δικαιωμάτων των αιτούντων άσυλο που υπάγονται στο προστατευτικό καθεστώς της από 28.7.1951 Συμβάσεως της Γενεύης.

Εφαρμοστέο δίκαιο:

Άρθρο 1 Α 2 της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 «περί του Καθεστώτος των Προσφύγων» Ν.Δ. 3989/1959 (ΦΕΚ 201, τ. Α')

Άρθρα 2 παρ. 7 και 3 παρ. 5 του Π.Δ. 61/1999 «Διαδικασία αναγνώρισης αλλοδαπού πρόσφυγα, ανάκληση της αναγνώρισης και απέλασης αυτού, έγκριση εισόδου των μελών της οικογένειάς του και τρόπος συνεργασίας με τον εκπρόσωπο της Ύπατης Αρμοστείας του Ο.Η.Ε. για τους Πρόσφυγες στην Ελλάδα» (ΦΕΚ 63, τ. Α')

Άρθρο 59 παρ. 8 του Π.Δ. 18/1989 «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας» (ΦΕΚ 8, τ. Α'), όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 35 του Ν. 2721/1999 «Τροποποίηση και αντικατάσταση διατάξεων των νόμων 1756/1998 (ΦΕΚ 35, τ. Α'), 1729/1987 (ΦΕΚ 144, τ. Α'), του Ποινικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 112, τ. Α').

Πραγματικά Περιστατικά : Η Επιτροπή του άρθρου 3 παρ. 5 του Π.Δ. 61/1999 (Δευτεροβάθμια Επιτροπή Ασύλου) υιοθετώντας τους σχετικούς ισχυρισμούς του κυρίου Τ.Α., αιτούντα άσυλο από το Σουδάν, διατύπωσε κατά πλειοψηφία θετική γνωμοδότηση επί του αιτήματος αναγνωρίσεώς του ως πρόσφυγα εκτιμώντας ότι συντρέχουν στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις του άρθρου 1 Α 2 της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 και ειδικότερα δεχθείσα ότι ο αιτών ήταν « υπάλληλος Τραπεζίτης, καταγόμενος από την περιοχή Νταρφούρ, στην οποία η κυβέρνηση εγκατέστησε αραβικές φυλές προκειμένου να ελέγχει τα σύνορα», ότι «ο αιτών συμμετείχε σε αφρικανική ομάδα, ένοπλη, που ήρθε σε αντιπαράθεση με ένοπλη αραβική ομάδα» και ότι «δύο από τα μέλη της ομάδας στην οποία ανήκε ο αιτών δολοφονήθηκαν στα σπίτια τους». Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης απέρριψε το αίτημα του κυρίου Τ.Α. αντίθετα με την προαναφερόμενη γνωμοδότηση αιτιολογώντας ως εξής την απόφασή του: «Από κανένα στοιχείο δεν προέκυψε ότι υπέστη ή ότι κινδυνεύει να υποστεί ατομική δίωξη από τις αρχές της χώρας του για λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων. Είναι προφανές, ότι διέφυγε από τη χώρα του για λόγους οικονομικούς και χρησιμοποιεί το αίτημα ασύλου για να διευκολύνει την εδώ παραμονή του με σκοπό την εξεύρεση εργασίας και τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσής του». Ο κύριος Τ.Α. προσέφυγε στο Συμβούλιο Επικρατείας αιτούμενος την ακύρωση της απορριπτικής απόφασης και προσωρινή δικαστική προστασία.

Σκεπτικό : Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση απόρριψης της αίτησης ασύλου του κυρίου Τ.Α. αποτελεί πράξη αρνητικού περιεχομένου και, ως εκ τούτου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτελέσεως. Ενόψει όμως όσων έγιναν δεκτά με τη γνωμοδότηση της αρμόδιας επιτροπής (την ακρίβεια των οποίων ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης αμφισβήτησε όχι όμως με συγκεκριμένες σκέψεις) η Επιτροπή Αναστολών κρίνει ότι η λήψη, κατ' επίκληση της προ-

σβαλλόμενης απόφασης μέτρων προς απομάκρυνση του αιτούντα από την Ελλάδα και η επανια-
προώθησή του στο Σουδάν θα του προκαλέσει βλάβη δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευ-
δοκίμησης της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, συνιστάμενη στην έκθεσή του σε κίνδυνο της ελευ-
θερίας και της ασφάλειάς του. Εξάλλου και εάν ακόμη καταστεί δυνατή η προώθηση του αιτούντα
σε τρίτη χώρα (σημειωτέον ότι στερείται διαβατηρίου ή άλλου ταξιδιωτικού εγγράφου) θα προ-
κληθεί εξ αυτής διακοπή των βιοτικών σχέσεων, τις οποίες, όπως προκύπτει από στοιχεία του φα-
κέλου, από τετραετία έχει δημιουργήσει στην Ελλάδα, εργαζόμενος ως ιδιωτικός υπάλληλος,
ασφαλιζόμενος στο Ι.Κ.Α. και υποβάλλοντας φορολογικές δηλώσεις.

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 59 παρ. 8 του Π.Δ. 18/1989 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο
36 του Ν. 2721/1999 και κατ' επίκληση του άρθρου 2 παρ. 7 του Π.Δ. 61/1999 το οποίο προβλέπει
τη χορήγηση στα πρόσωπα που έχουν υποβάλει αίτημα υπαγωγής στο προστατευτικό καθεστώς
της από 28.7.1951 Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης, σχετικού ειδικού δελτίου με το οποίο αφε-
νός μεν παρέχεται στα πρόσωπα αυτά το δικαίωμα να απασχολούνται, προς κάλυψη άμεσων βιο-
τικών αναγκών του, αφετέρου δε τους εξασφαλίζεται, εφόσον πληρούν ορισμένες επιπλέον προ-
ϋποθέσεις, η παροχή δωρεάν ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης η Επιτροπή
Αναστολών αποφασίζει να μην προχωρήσει η Διοίκηση στην αφαίρεση του χορηγηθέντος δελτίου
αιτήσαντος άσυλο αλλοδαπού ή, εάν τυχόν το δελτίο αυτό έχει ήδη αφαιρεθεί, να το επιστρέψει
στον αιτούντα, ώστε να αποκατασταθεί πλήρως η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε ο
προσφεύγων πριν να απορριφθεί με την προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση το επίδικο αίτημά
του.

*Η Επιτροπή Αναστολών διέταξε τη Διοίκηση να απόσχει, μέχρις εκδόσεως οριστικής απόφα-
σης του Συμβουλίου Επικρατείας, επί της εκκρεμούς αιτήσεως ακυρώσεως, από κάθε ενέργεια
ερειδομένη αποκλειστικώς επί της προσβαλλομένης υπουργικής αποφάσεως περί απορρίψεως
του ανωτέρου αιτήματος του αιτούντος, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξηναγκασμένη ανα-
χώρησή του από την Ελλάδα.*

Δημοσιευμένη στην «Επετηρίδα Δικαίου Προσφύγων και Αλλοδαπών 2003», σελίδα 345, Εκδόσεις Αντ. Ν.
Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή